

Regionų komiteto nuomonė. ES ir tarptautinė biologinės įvairovės politika po 2010 m.

(2010/C 267/08)

REGIONŲ KOMITETAS

- išreiškia susirūpinimą dėl rimtų spartėjančio biologinės įvairovės nykimo padarinių tiek dėl etinių priežasčių, tiek dėl ekonomikos ir socialinio stabilumo užtikrinimo, klimato kaitos poveikio švelninimo ir Tūkstantmečio tikslų siekimo,
- pabrėžia, kad norint ES ir visame pasaulyje išlaikyti biologinę įvairovę, vietos ir regionų valdžios institucijos privalo turėti pakankamai žmogiškųjų, finansinių ir techninių išteklių, proporcingai atitinkančių jų atsakomybę ir užduotį padėti sustabdyti biologinės įvairovės nykimą. Regionų komitetas ragina vietos ir regionų valdžios institucijas savo veiksmais rodyti pavyzdį,
- ragina siekti, kad biologinės įvairovės strategijoje „Europa 2020“ didžiausias dėmesys būtų skiriamas nedideliame skaičiui konkrečių tarpinių tikslų, kurie apimtų žemės ūkį, žuvininkystę, žemės naudojimą ir buveinių nykimą ir irimą bei leistų vietos ir regionų valdžios institucijoms įvertinti savo indėlį ir laiku imtis koreguojamųjų priemonių,
- ragina gerokai padidinti finansavimą ES biudžete po 2013 m., kad būtų pasiekti tikslai, o Europos Komisiją ragina optimizuoti ES skiriamas lėšas, pirmiausia sprendžiant dabartinio nepakankamo struktūrinių fondų lėšų panaudojimo klausimą biologinės įvairovės srityse ir ieškant būdų, kaip pagerinti integruoto biologinės įvairovės ir „Natura 2000“ finansavimo modelio efektyvumą,
- ragina ES ir Europos Komisiją apsvarstyti galimybę Regionų komitetui tapti ES delegacijos stebėtoju JT biologinės įvairovės konvencijos šalių 10-ojoje konferencijoje (COP 10), kad būtų galima užtikrinti, jog vietos ir regionų valdžios institucijoms tinkamai atstovaujama, ir siūlomi prisidėti skatinant decentralizuotą bendradarbiavimą šioje srityje,
- ragina prie Strateginio plano 2011–2020 m. laikotarpiui pridėti konkretų subnacionalinės valdžios institucijoms skirtą sprendimą, įskaitant „2011–2020 m. veiksmų plano projektą dėl miestų, vietos valdžios institucijų ir biologinės įvairovės“, kad būtų galima padidinti svarbų subnacionalinių valdžios institucijų indėlį įgyvendinant Biologinės įvairovės konvencijos strateginį veiksmų planą.

Pranešėja:	Linda Gillham (UK / EA), Runnymede municipalinės tarybos narė
Pamatinis dokumentas:	Komunikatas „ES biologinės įvairovės sritys tikslo ir vizijos po 2010 m. pasirinktys“
	COM(2010) 4 galutinis

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

REGIONŲ KOMITETAS

A. Bendrosios pastabos

1. mano, kad biologinės įvairovės apsauga yra tiesiogiai ir netiesiogiai labai svarbi žmonių sveikatai ir gerovei ekosistemos teikiamų paslaugų požiūriu. Kiekvienas turi teisę džiaugtis sveika ir tvaria aplinka, o tam reikia išsaugoti ir tausiai naudoti biologinę įvairovę ir pripažinti jos svarbą vaidmenį pasaulio lygiu kovojant su badu ir užtikrinant apsirūpinimą maistu. Komitetas išreiškia susirūpinimą dėl rimtų spartėjančio biologinės įvairovės nykimo ekosistemose padarinių dabartinei ir būsimoms kartoms tiek dėl etinių priežasčių, tiek dėl biologinės įvairovės vertės pripažinimo, ekonomikos ir socialinio stabilumo užtikrinimo, klimato kaitos poveikio švelninimo ir Tūkstantmečio tikslų siekimo;

2. pabrėždamas didžiausią gamtos, kaip žmonijos paveldo, vertę, pritaria ketinimui sparčiau dirbti ekonominio biologinės įvairovės bei ekosistemų funkcijų vertinimo srityje ir atsižvelgti į jį formuojant politiką. Palankiai vertina tai, kad tarptautinis tyrimas „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“ (angl. *The Economics of Ecosystems and Biodiversity*, TEEB) padėjo pagerinti ekonominės biologinės įvairovės svarbos suvokimą ir parodė, kad neveiklumas yra nepakeliamų finansinių sąnaudų priežastis. RK palankiai vertina ir tai, kad vietos ir regioniniams aspektams TEEB tyrime „D 2 ataskaita administratoriams“ skiriama pakankamai vietos;

3. atkreipia dėmesį į tai, kad 2010 m. nustatyti ES ir tarptautiniai tikslai buvo labai svarbūs visame pasaulyje vietos ir regionų lygiu kuriant naudingas biologinės įvairovės apsaugos priemones. Visoje Europos Sąjungoje galima rasti daug geros praktikos pavyzdžių. Tačiau Komitetas yra rimtai susirūpinęs dėl to, kad nepavyko įgyvendinti 2010 m. nustatytų ES ir pasaulinių biologinės įvairovės tikslų, nes įgyvendintos priemonės akivaizdžiai neatitiko skelbtų pažadų;

4. mano, kad, norint pasiekti biologinės įvairovės apsaugos tikslus, valdžios institucijos, įskaitant vietos ir regionų valdžios institucijas, turi išlaikyti tinkamą pusiausvyrą tarp vystymosi rėmimo politikos ir biologinės įvairovės tikslų ir skatinti taikyti priemones, kuriomis būtų saugoma biologinė įvairovė;

Vietos ir regionų valdžios institucijų dalyvavimas siekiant geresnio valdymo ir bendravimo

5. pabrėžia vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį, kurį jos atlieka stabdant biologinės įvairovės nykimą ir įgyvendinant biologinės įvairovės išsaugojimo strategijas atitinkamuose regionuose ir vietovėse. Šį klausimą reikėtų apsvarstyti remiantis 2010 m. kovo mėn. paskelbtais Eurobarometro tyrimo dėl europiečių požiūrio į biologinę įvairovę duomenimis, pagal kuriuos 38 proc. europiečių suvokia šios sąvokos svarbą ir tik 17 proc. junta tiesioginių biologinės įvairovės nykimo poveikį. Todėl Regionų komitetas dar kartą patvirtina savo norą skatinti biologinės įvairovės išsaugojimo projektus ir prisidėti vietos ir regionų lygiu didinant piliečių susidomėjimą ir kuriant sinergijas tarp suinteresuotųjų subjektų ir valdžios institucijų ir, atsižvelgdamas į tai, organizuos renginius OPEN DAYS 2010 metu;

6. pabrėžia, kad norint visame pasaulyje išlaikyti biologinę įvairovę, vietos ir regionų valdžios institucijos privalo turėti pakankamai žmogiškųjų, finansinių ir techninių išteklių, proporcingai atitinkančių jų atsakomybę ir užduotį padėti sustabdyti biologinės įvairovės nykimą. Regionų ir vietos valdžios institucijos turi geriausias galimybes remti vietos bendruomenių pastangas išsaugoti savo vietovės aplinką ir remti savanoriškas organizacijas, kurios skatina visuomenę saugoti natūralią aplinką ir ragina dalyvauti įgyvendinant tam skirtas priemones. Joms tenka atsakomybė ir už kitas – švietimo, sveikatos ir gerovės, žemės naudojimo planavimo ir žemės nuosavybės – sritis. Regionų komitetas ragina vietos ir regionų valdžios institucijas savo veiksmais rodyti pavyzdį;

7. yra įsitikinęs, kad Jungtinių Tautų tarptautiniai biologinės įvairovės metai (2010 m.) sustiprins politinį įsipareigojimą ES ir tarptautiniu lygiu spręsti pasaulio biologinės įvairovės krizės klausimą ir kartu paskatins aktyvų vietos ir regionų valdžios institucijų dalyvavimą;

8. palankiai vertina daugelio vietos ir regionų valdžios institucijų inicijuotus biologinės įvairovės išsaugojimo projektus, pavyzdžiui, projektus, skirtus kurti saugomas gamtos teritorijas, atkurti sunykusias buveines, išsaugoti šlapžemes ir kitas ekosistemas, įrengti žaliąsias juostas, planuoti miestus taikant biologinės įvairovės išsaugojimo kriterijus ir didinti piliečių supratimą apie biologinę įvairovę, pavyzdžiui, rengti geriausių miesto sodų ir žaliųjų plotų konkursus. Sodai gyvenamuosiuose rajonuose suteikia gyvybiškai svarbų prieglobstį paukščiams, gyvūnams ir yra labai svarbūs oro vėsinimui ir filtravimui bei anglies dioksido saugojimui;

B. ES biologinės įvairovės strategijos kūrimas

9. palankiai vertina 2050 m. koncepciją ir naują plataus užmojo tikslą iki 2020 m. „sustabdyti ES biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų nykimą, kiek įmanoma jas atkurti ir padidinti ES indėlį į kovą su biologinės įvairovės nykimu visame pasaulyje“, kuri 2010 m. kovo 15 d. nustatė Aplinkos taryba, o Europos Vadovų Taryba patvirtino 2010 m. kovo 25–26 d. susitikime. Tai liudija apie atnaujintą ES įsipareigojimą siekti apčiuopiamų rezultatų;

10. vis dėlto išreiškia susirūpinimą, kad strategijoje „Europa 2020“ užsibrėžus tvaraus augimo tikslą biologinė įvairovė vis tiek liko priklausoma nuo ekonominio augimo tendencijų ir mažai anglies išskiriančių technologijų ekonomikos kūrimo, nors ji turėtų būti laikoma savaiminiu tikslu;

11. teigiamai vertina tai, kad, atsižvelgiant į ankstesnes RK rekomendacijas, ekosistemų funkcijos įtrauktos į 2020 m. tikslą siekiant jas atkurti ir dabartinę tendenciją nukreipti priešinga linkme; vis dėlto prašo Europos Komisijos ir valstybių narių aiškiai nurodyti, kaip vietos ir regionų lygiu turėtų būti suprantamas tikslas „kiek įmanoma jas atkurti“;

12. pritaria Tarybai, kad norint išvengti rimtų ekologinių, ekonominių ir socialinių padarinių, neatidėliotinų ir efektyvių veiksmų reikia imtis dabar;

13. pripažįsta, kad šis žingsnis yra svarbus norint parodyti ES įsipareigojimą imtis veiksmų ir „rodyti pavyzdį“ 2010 m. spalio mėnesį Nagoya vykšančioje 10-oje Biologinės įvairovės konvenciją pasirašiusių šalių (COP 10) konferencijoje;

14. remia Tarybos raginimą, kuriuo Europos Komisija kviečiama parengti 2020 m. ES biologinės įvairovės strategiją, kurioje būtų atsižvelgiama į Biologinės įvairovės konvenciją pasirašiusių šalių (COP 10) konferencijos rezultatus;

15. pabrėžia, kad įgyvendinant šią 2020 m. ES biologinės įvairovės strategiją bus galima pasiekti ES tikslus po 2010 m. ir pasaulinius biologinės įvairovės tikslus, jei joje bus tvirtai remiamos vietos ir regionų valdžios institucijos ir kiti žemės naudotojai bei savininkai. Šioje strategijoje reikia išspręsti dabartinio nepakankamo struktūrinių fondų lėšų panaudojimo aplinkos ir biologinės įvairovės srityje klausimą ir skatinti keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais tam, kad vietos ir regionų valdžios institucijoms būtų suteikta galių imtis veiksmų vietoje. Skatinant valdžios institucijas keistis geriausios praktikos pavyzdžiais ir sukūrus forumą, leidžiantį įvardyti bendras problemas ir kartu ieškoti būdų, kaip išspręsti su biologine įvairove susijusias problemas, bus stiprinami regionų ir vietos valdžios institucijų gebėjimai;

16. džiaugiasi, kad Komiteto raginimas sukurti ekologinę infrastruktūrą ⁽¹⁾ sulaukė Tarybos pritarimo ⁽²⁾ ir paskatino Europos Komisiją parengti ES ekologinės infrastruktūros strategiją po

2010 metų. Laikantis subsidiarumo principo šioje strategijoje turėtų būti numatyta teritorinė matmuo ir sudarytos galimybės į nuoseklią sistemą įtraukti esamas, visų pirma vietos ir regionų lygio, iniciatyvas;

Vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo skatinant 2020 m. ES biologinės įvairovės strategijos kūrimą

17. pabrėžia, kad naujos 2020 m. ES biologinės įvairovės strategijos įgyvendinimas bus sėkmingas, jei visi dalyviai ir vietos suinteresuotieji subjektai pagal tikrą daugiapakopio valdymo modelį dalyvaus rengiant ir įgyvendinant politikos priemones. Labai svarbu sutelkti visus biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugoje dalyvaujančius suinteresuotuosius subjektus, įskaitant mokslo ekspertus, biologinės įvairovės veiksmų planuose dalyvaujančius subjektus, NVO ir švietimo institucijas;

18. pabrėžia būtinybę visiškai įgyvendinti direktyvas dėl paukščių ir natūralių buveinių vietos ir regionų lygiu, paspartinti tinklo „Natura 2000“ kūrimą ir baigti jį kurti, praktiškai teikti tinkamą finansavimą turint omenyje, kad biologinė įvairovė ES nėra vienodai pasiskirsčiusi, ir imtis veiksmingų valdymo ir atkūrimo priemonių;

19. šiuo požiūriu palankiai vertina 2010 m. kovo 15 d. Aplinkos tarybos raginimą laikytis tokio dalyvavimo pagrįsto požiūrio, pagal kurį „su žemės ir jūros naudojimo valdymu tiesiogiai susiję asmenys, ypač vietos bendruomenės, savo ruožtu sukurs reikiamas ir papildomas principu“ iš apačios į viršų „grindžiamas iniciatyvas“;

20. pabrėžia pagrindinį vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį gerinant piliečių suvokimą apie biologinės įvairovės svarbą ir ragina valstybes nares skirti didesnę paramą Europos ir nacionaliniams teisės aktams įgyvendinti;

21. ragina vietos ir regionų valdžios institucijas rengti biologinės įvairovės programas ir atsižvelgti į biologinės įvairovės tikslus rengiant savo žemės naudojimo planus ir leidimus, remti žaliųjų plotų plėtimą ir užkirsti kelią dirvožemio degradacijai, žalai ekosistemoms, kraštovaizdžio ir buveinių fragmentacijai, sumažinti klimato kaitos neigiamą poveikį ir ieškoti galimybių suderinti natūralių buveinių atkūrimą ar kūrimą su erdvinėmis ir žemėtvarkos iniciatyvomis; kita vertus, nurodo, kad retai apgyvendintuose plotuose ir vietovėse, turinčiose daug žaliųjų zonų, kuriose dideli plotai skirti gamtos išsaugojimui, reikėtų tiksliau apibrėžti gamtos apsaugos kokybę ir ją pagerinti, taip pat labiau susieti su kitos paskirties žemės plotų naudojimu;

22. mano, jog Tarybai pripažinus būtinybę keistis gerąja praktika siekiant veiksmingiau naudoti biologinės įvairovės nykimo problemai spręsti skirtus išteklius, būtina, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės aktyviau remtų šiuos vietos ir regionų valdžios institucijų mainus;

⁽¹⁾ CdR 22/2009 galutinis

⁽²⁾ 2010 m. kovo 15 d. Aplinkos tarybos išvados

23. remia iniciatyvas ir tinklus, pavyzdžiui, LIFE + „biologinės įvairovės sostinės“ projektas, kuriais siekiama padėti įgyvendinti vietos ir regionų valdžios institucijų savanoriškai prisiimtus įsipareigojimus ir užtikrinti šios gerosios praktikos sklaidą Europos lygiu;

Biologinės įvairovės integravimas į pagrindinius sektorius

24. pažymi, kad biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų apsauga yra vienas svarbiausių klausimų, kurį sprendžiant reikia taikyti sisteminių požiūrį, padėsiantį bendradarbiauti skirtingiems dalyviams įvairiais lygmenimis;

25. primena nuomonėje „Nauja iniciatyva biologinės įvairovės mažėjimui stabdyti“ ⁽³⁾ pateiktas šio sektoriaus specifika atitinkančias rekomendacijas ir pažymi, kad veiksminga ir patikima biologinės įvairovės apsauga įmanoma tik tada, kai ji yra įtraukta į platesnę strategiją ir politiką, skirtą tiems pagrindiniams sektoriams, kurie turi prisiimti atsakomybę už buveinių prastėjimą, nykimą ir irimą dėl žemės naudojimo paskirties pakeitimo, užterštumo ir t. t. Tai pasakytina apie žemės ūkį ir miškininkystę, energetiką, transportą, klimato kaitą, regionų plėtrą ir teritorijų planavimą. Be to, visuose ES sudaromuose tarptautinės prekybos susitarimuose turi būti atsižvelgiama į biologinę įvairovę ir siekiama sumažinti jos nykimą;

26. primena savo raginimą valstybėms narėms peržiūrėti mokesčių sistemas, kad jos būtų palankesnės biologinei įvairovei, pavyzdžiui, sumažinti PVM ekologinio žemės ūkio arba „Natura 2000“ vietovių produktams ir panaikinti mokesčius ir subsidijas, skatinančius veiklą, darančią neigiamą poveikį biologinei įvairovei;

27. pabrėžia, kad saugant ir atkuriant biologinę įvairovę sudaromos tam tikros palankios sąlygos švelninti klimato kaitą arba prie jos prisitaikyti, pavyzdžiui, kurti žaliuosius koridorius, skirtus didinti ir atkurti pelkes, renatūralizuoti upes ir skatinti apželdinti stogus ar susieti svarbius biotopus;

Nustatyti pagrįstus tarpinius tikslus, rodiklius ir ekonomiškai naudingas priemones jiems pasiekti

28. ragina Europos Komisiją didžiausią dėmesį skirti konkrečioms tarpiniams tikslams, kurie strategijai suteiktų aiškumo ir paprastumo, o vietos ir regionų valdžios institucijoms – galimybę įvertinti jų indėlį ir laiku imtis korekcinų priemonių. Todėl šie tikslai turėtų būti užsibrėžiami atsižvelgiant ne į esamą padėtį, nes taip būtų sunku juos įvertinti, o į daromą spaudimą. Tarpinių tikslų neturėtų būti daugiau kaip 5 ar 6, ir jie turėtų apimti žemės ūkį, žuvininkystę, jūrų politiką, žemės naudojimą ir buveinių nykimą ir irimą;

29. rekomenduoja atidžiai, atsižvelgiant į subsidiarumo kriterijų, numatyti tarpinius žemės naudojimo ir teritorijų planavimo tikslus siekiant kompensuoti dėl buveinių nykimo ir irimo

kylantį spaudimą. Vietos ir regionų valdžios institucijos atlieka svarbų vaidmenį taikant ekologinių tinklų koncepciją ir gali geriausiai atsižvelgti į skirtingus tankiai gyvenamų vietovių ar didelių retai apgyvendintų vietovių poreikius. Vietos ir regionų valdžios institucijos galėtų daugiausia prisidėti prie šio tikslo įgyvendinimo;

30. pabrėžia, kad būtina turėti aiškų pradinį scenarijų, kurį iki šių metų birželio mėn. turi parengti Europos aplinkos agentūra; juo remiantis bus užtikrinama, kad būtų nuolat vykdoma tarpinių tikslų ir rodiklių kontrolė ir apie tai teikiamos ataskaitos siekiant sustabdyti biologinės įvairovės mažėjimą ir atkurti ekosistemas. Tam, kad būtų galima tikėtis teigiamų rezultatų, reikalingi kokybiški bazinio lygio scenarijaus duomenys ir nuolatinė kontrolė, o tam reikės daug didesnio finansavimo. Dalį lėšų būtų galima surinkti nustatant įpareigojimus veiklos vykdytojams, bet tik tuo atveju, jeigu ES ir valstybės narės sutiktų iš esmės padidinti šiam tikslui numatytą finansavimą, nes vietos ir regionų valdžios institucijų turimų finansinių priemonių nepakaks;

31. ragina ES ir valstybes nares atsižvelgti į ekosistemų koncepciją rengiant savo pradinius scenarijus ir rodiklius. Pavyzdžiu galima laikyti Europos aplinkos agentūrą, kuri pirmoji sudarė ekosistemų funkcijų biofizinių žemėlapių rinkinį;

Finansavimas naujam tikslui pasiekti

32. pažymi, kad dabartinių biudžeto asignavimų biologinės įvairovės apsaugai nepakanka norint įgyvendinti užsibrėžtus tikslus, įskaitant „Natura 2000“ tikslus, ir ragina iš esmės padidinti finansavimą po 2013 m. ES biudžete; rengiant naujas paramos direktyvas ir programas būtina užtikrinti, kad parama nebūtų skiriama biologinei įvairovei galinčioms pakenkti priemonėms;

33. ragina Europos Komisiją optimizuoti ES skiriamas lėšas, pirmiausia sprendžiant dabartinio nepakankamo struktūrinių fondų lėšų panaudojimo klausimą biologinės įvairovės ir aplinkosaugos srityse ir ieškant būdų, kaip pagerinti integruoto biologinės įvairovės ir „Natura 2000“ finansavimo modelio efektyvumą;

34. dar kartą ragina ⁽⁴⁾ taikyti išmokų ir paramos, susietos su reikalavimu laikytis ekologinių kriterijų, sistemą reguliuojant viešosios pagalbos sąlygas, visų pirma Bendrosios žemės ūkio politikos ir Bendrosios žuvininkystės politikos srityse; be to, ragina valstybes nares užtikrinti, kad įvairūs ekonomikos sektoriai deramai prisidėtų prie ekosistemos funkcijų atkūrimo sąnaudų;

35. atsižvelgdamas į neseniai Europos aplinkos agentūros ⁽⁵⁾ pateiktas išvadas, rekomenduoja reformuoti bendrąją žemės ūkio politiką siekiant užtikrinti didesnę paramą didelės gamtinės vertės ūkininkavimui;

⁽⁴⁾ CdR 22/2009 fin, CdR 218/2009 fin.

⁽⁵⁾ Europos aplinkos agentūros techninė ataskaita Nr. 12/2009 „Bendrosios žemės ūkio politikos biudžeto skirstymas ir tikslai atsižvelgiant į biologinės įvairovės apsaugos perspektyvą“ (angl. *Distribution and targeting of the CAP budget from a biodiversity perspective*)

⁽³⁾ CdR 22/2009 galutinis

36. ragina Europos Komisiją sukurti tinkamus finansavimo mechanizmus, kad vietos ir regionų valdžios institucijoms būtų suteikta galimybė saugoti savo teritorijų biologinę įvairovę ir užkirsti kelią jos nykimui bei skatinti regionus keistis geriausios praktikos pavyzdžiais;

Invazinės rūšys

37. pažymi, kad pripažinta, jog invazinės nevietinės rūšys pasaulio mastu kelia grėsmę biologinei įvairovei ir po Biologinės įvairovės konvencijos šalių pastarųjų penkių konferencijų šiuo klausimu buvo priimti konkretūs sprendimai;

38. pažymi, kad 2003 m. pagal Berno konvenciją buvo priimta Europos strategija dėl invazinių svetimų rūšių. „ES veiksmų plano iki ir po 2010 m.“⁽⁶⁾ 5 tikslas ragina valstybes nars parengti nacionalines invazinių svetimų rūšių strategijas. Šiuo atžvilgiu RK dar kartą ragina⁽⁷⁾ Europos Komisiją parengti invazinių rūšių ES strategiją;

39. pabrėžia, kad klimato kaita yra vienas veiksnių, sudarančių sąlygas įvairių rūšių plitimui; jeigu padėtis nesikeis per ateinančius dešimtmečius, kai kurios naujos rūšys gali tapti invazinėmis;

40. apgailestauja, kad visuomenė nepakankamai suvokia invazinių nevietinių rūšių keliamą grėsmę. Jeigu gyventojai geriau suvoktų šias problemas ir labiau į jas įsigilintų, galėtų aktyviau dalyvauti ir keisti savo elgseną; taip sumažėtų naujų invazinių rūšių atsiradimo tikimybė ir jų plitimo pavojus, būtų palankesnės sąlygos naujų rūšių aptikimui ir stebėsenai. Vietos ir regionų valdžios institucijos gali geriausiai imtis veiksmų ir įtraukti visuomenę vietos lygiu ir taip padidinti visuomenės sąmoningumą ir dalyvavimą;

41. pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos, būdamos žemių savininkėmis, turi atlikti ir švietėjo vaidmenį. Be to, jų specialistai gali padėti nacionalinėms vyriausybėms organizacijoms spręsti invazinių rūšių klausimą kartu su pagrindinėmis nevyriausybėms interesų grupėmis, optimaliai panaudoti turimas galimybes ir išteklius, kad būtų pagerinti aptikimo ir stebėsenos gebėjimai;

C. RK indėlis į Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvenciją ir 10-ąją konvenciją pasirašiusių šalių konferenciją (COP 10)

42. pripažįsta, kad biologinės įvairovės klausimai nepaiso valstybių sienų, todėl ragina skubiai imtis atitinkamų veiksmų ne tik ES lygiu, bet ir tarptautiniu mastu;

43. pabrėžia, kad svarbu plačiu mastu išsaugoti ir atkurti biologinę įvairovę, įskaitant ekosistemų funkcijas, siekiant padėti spręsti skurdo, apsirūpinimo maistu problemas ir pasaulio mastu

prisidėti prie atskirų vietovių vystymosi. Todėl mano, kad Biologinės įvairovės konvencijos įgyvendinimas yra labai svarbus indėlis siekiant Tūkstantmečio tikslų, visų pirma septintojo tikslo (aplinkos tvarumas);

44. ragina ES ir Europos Komisiją apsvastyti galimybę Regionų komitetui tapti ES delegacijos stebėtoju 10-ojoje biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijoje (COP 10), kad būtų galima užtikrinti, jog vietos ir regionų valdžios institucijoms tinkamai atstovaujama ne tik nacionalinėse delegacijose, bet ir ES delegacijoje⁽⁸⁾;

45. mano, kad ES parama decentralizuotam bendradarbiavimui tvaraus biologinės įvairovės valdymo srityje turėtų tapti svarbiausiu ES indėliu užkertant kelią biologinės įvairovės nykimui visame pasaulyje;

46. ragina Biologinės įvairovės konvenciją pasirašiusias šalis per 10-ąją konferenciją skubiai priimti iš naujo apsvastytą ir atnaujintą Strateginį konvencijos planą 2011–2020 m. laikotarpiui, kad būtų užtikrintas strateginio planavimo po 2010 m. tęstinumas;

47. palankiai vertina strateginio plano projekte pateiktą mintį, kad ekosistemų išlaikymas ir atkūrimas paprastai yra ekonomiškai naudingas būdas spręsti klimato kaitos klausimą, todėl kova su klimato kaita atveria įvairių galimybių išsaugoti biologinę įvairovę ir tvariai ją naudoti;

48. pritaria, kad sprendžiant klimato kaitos ir biologinės įvairovės nykimo klausimus būtina labiau sutelkti pastangas tarptautiniu ir nacionaliniu lygmenimis, optimaliai pasinaudoti šiuo metu pasaulio mastu vykstančių procesų pagal Rio de Žaneiro konvencijas teikiama galimybėmis;

49. pripažįsta, kad iki šiol vykdytų veiksmų siekiant įgyvendinti Biologinės įvairovės konvenciją nepakako 2010 m. tarptautiniams tikslams pasiekti;

50. pritaria strateginiams tikslams ir pagrindiniams bei antriniais 2020 m. siekiam, kuriuos kartu lengviau įgyvendinti ir įvertinti ir kurie suteikia veiksmingesnį pagrindą įgyvendinant nacionalinius ir ypač subnacionalinius tikslus. Siūlo sumažinti užsibrėžtų tikslų skaičių, kad strategija būtų suprantamesnė ir tikslingesnė;

51. rekomenduoja nustatyti naują pagrindinį tikslą, kuris aiškiai įpareigotų iki 2020 m. visas Biologinės įvairovės konvenciją pasirašiusias šalis įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas į konvencijos įgyvendinimo veiklą; šis dalyvavimas visų pirma turi būti susijęs su nacionalinių biologinės įvairovės strategijų veiksmų planų persvarstymu ir įgyvendinimu bei parama plėtojant vietos ir regionų valdžios institucijų pajėgumus;

⁽⁶⁾ Dokumentas SEC(2006) 621, pridamas prie Europos Komisijos komunikato „Biologinės įvairovės mažėjimo sustabdymas iki 2010 m. ir jos išsaugojimas ateityje“, COM(2006) 216 galutinis.

⁽⁷⁾ CdR 22/2009 galutinis

⁽⁸⁾ Biologinės įvairovės konvencijos vykdomasis sekretorius 2010 m. vasario 4 d. visoms konvencijos šalims nusiuntė pranešimą, kuriame ragina konvenciją pasirašiusias šalis paskirti merus ir vietos ir regionų valdžios institucijų atstovus savo COP 10 delegacijų nariais.

52. ragina Biologinės įvairovės konvenciją pasirašiusias šalis 10-ojoje konferencijoje priimti konkretų subnacionalinės valdžios institucijoms skirtą sprendimą ir atsižvelgia į „Biologinės įvairovės konvenciją pasirašiusių šalių sprendimo projektą 10-ajai konferencijai dėl miestų, vietos valdžios institucijų ir biologinės įvairovės“ bei prie jo pridedamą „2011–2020 m. veiksmų plano projektą dėl miestų, vietos valdžios institucijų ir biologinės įvairovės“. Toks nuoseklus veiksmų planas būtinas, kad būtų galima padidinti svarbų subnacionalinių valdžios institucijų indėlį įgyvendinant 2011–2020 m. ⁽⁹⁾ Biologinės įvairovės konvencijos

strateginį veiksmų planą ir veiksmingai juo pasinaudoti. Atsižvelgdamas į tai, RK pripažįsta „pasaulinę partnerystę dėl miestų ir biologinės įvairovės“ ir ICLEI programą „Biologinei įvairovei skirti vietos veiksmai“ (angl. LAB);

53. atsižvelgia į Singapūro miestų biologinės įvairovės indeksą, kuris turėtų būti pristatytas per 10-ąją Biologinės įvairovės konvencijos konferenciją. Šį indeksą reikėtų patobulinti, kad jį būtų galima savanoriškai taikyti kitiems valdžios institucijų lygmenims.

2010 m. birželio 10 d., Briuselis

*Regionų komiteto
pirmininkė*
Mercedes BRESSO

⁽⁹⁾ 2010 m. sausio 27 d. dokumentas, http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc